

[Teichert.]

forslag under hensyn til den udvikling, vi er inde i. Det er også vigtigt at understrege landbokommissionens enighed om den opfattelse, at man ikke mener at have fundet de vises sten, men en mulighed for på frivillig basis at finde en brugelig vej frem til en brugsstørrelse, som har større chancer for at klare sig end mange af de alt for små ejendomme, og at man derfor forudsætter en revision af loven om 5 år.

Jeg beklager, at kommissionen ikke er nået videre i arbejdet. Det ville have været af stor betydning, om spørgsmålet om finansiering af jordkøb og modernisering af ejendomme var afklaret og kunne have været taget med i det foreliggende lovforslag. Det har vist sig ugørligt. Nu må man se at klare sig med de muligheder, der ligger i udlånsloven, som lige er vedtaget. Et andet spørgsmål, som det er nødvendigt at få løst, er de frie jorder og de problemer, som knytter sig til disse.

Den højtærede landbrugsminister har lovet at holde landbokommissionen i arbejde. Det takker jeg for og tilsiger mit partis støtte til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Niels Eriksen: Jeg er tilfreds med, at landbrugsministeren nu har fremsat dette lovforslag om ændring i loven om landbrugsejendomme. Jeg havde gerne set også et lovforslag om ændring af statshusmandsloven, så at denne lov kunne komme i mere harmoni med det foreliggende lovforslag.

Nødvendigheden af at ændre den bestående landbrugslovgivning i retning af øgede muligheder for sammenlægning af mindre landbrug er vist indlysende for alle, selv om nogle har svært ved at fravige én gang anlagte synspunkter, som udviklingen er løbet fra. Det er ikke med glæde, vi må konstatere, at der formentlig fremover bliver færre landbrugsbedrifter, færre landbohjem med gode, sunde opvækstbetingelser for børn og unge. Men jeg vil gerne påpege, at der ikke i lovforslaget er tale om nogen

form for tvangsnedlægning af landbrugsejendomme. Man får efter lovforslaget mulighed for på frivillig basis at sammenlægge brug, hvis man ønsker det. Jeg lægger betydelig vægt på, at det er frivilligt. Vi må også konstatere, at udviklingen, som vi oplever, ændrer mulighederne for at producere lige rationelt inden for de forskellige brugsstørrelser. Hvor der før var hånd- og hestearbejde, er der nu maskiner og traktorer, og den enkelte mand får ved denne hjælp mulighed for at overkomme betydelig mere. Men de moderne tekniske hjælpemidler er dyre. Derfor er det nødvendigt med større arealer til de enkelte brug for at få en passende udnyttelsesgrad. Man må vel også se i øjnene, at vi fremover ikke på samme måde som tidligere i ønsket omfang kan forædle indført korn til animalske levnedsmidler. Også derfor er det nødvendigt med en passende kornproduktion på de enkelte brug; så også af den grund må de små brug være noget større.

Landbokommissionen af 1960 er jo foreløbig ikke nået så forfærdelig langt med arbejdet, og når den ikke er nået langt, tror jeg det skyldes, at man føler sig på meget usikker grund med hensyn til at give anvisning på den fremtidige landbrugsstruktur. De senere års meget dårlige afkastning til erhvervet, vort eventuelle medlemskab af fællesmarkedet — hvor vi endnu ikke med bare nogen sikkerhed kan se, hvordan vore muligheder bliver — den voldsomme afgang af unge fra erhvervet og meget andet er ting, som nok kan give anledning til alvorlige overvejelser.

Det foreliggende lovforslag er jo identisk med forslaget i den første betænkning fra landbokommissionen, et forslag, hvorom hele kommissionen — det vil sige alle landbrugets repræsentanter, både for de store og de små brug, embedsmænd og andre og alle politiske repræsentanter bortset fra et par enkelte — er blevet enig. Når enighed er opnået, skyldes det vel i særlig grad, at der nu engang er tradition for her hos os, at vi løser vor landbrugslovgivning på et